

РЕШЕНИЕ

№ 6351

гр. София, 13.11.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 38 състав,
в публично заседание на 28.10.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Татяна Жилова

при участието на секретаря Елена Георгиева, като разгледа дело номер **8674** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Съдебното производство е по реда на чл.145-чл.178 АПК във вр. 40, ал.1 от Закона за достъп до обществена информация (ЗДОИ).

Образувано е по жалба на Д. Е. И., гражданин на Н., ЕГН [ЕГН], подадена чрез пълномощника адм.Е. Й., Отказ с изх.рег.№КА-1080 от 04.08.2020г. на председателя на Държавната агенция „Национална сигурност“ да предостави достъп до обществена информация по заявление с вх.№КА-410/24.07.2020г.

Жалбоподателят Д. Е. И. , чрез пълномощника си адв.Й., оспорва отказа като незаконосъобразен. Счита, че дори и търсената информация да съдържа лични данни за него, то предвиденият ред по Закона за защита на личните данни не дерогира реда по ЗДОИ и не може да обоснове отказ да се предостави информацията. Сочи, че се иска достъп до конкретен физически документ, а не до обработваните се данни в информационните масиви на ДАНС, поради което счита, че специалният ред по Наредба №1-7 от 13 юли 2009 г. за реда за достъп до информационните фондове на Държавна агенция "Национална сигурност" е неприложим. Претендира разноски в размера на държавната такса.

Ответникът - Държавна агенция „Национална сигурност“, чрез процесуалния си представител юриконсулт И. С., оспорва жалбата като неоснователна. Твърди, че търсената информация се отнася до лични данни за жалбоподателя, съхранявани и обработвани в информационните фондове на ДАНС, което изключва предоставянето ѝ по реда на ЗДОИ. Счита, че търсената информация не отговаря на целта на закона жалбоподателят да си състави мнение за работата на ДАНС. Претендира

възнаграждение за процесуален представител.

СЪДЪТ, след преценка на доводите на страните и събраните по делото доказателства, установи следното:

Жалбата е процесуално допустима. Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

Съдът установява фактическата обстановка въз основа на представената о административна преписка и събраните писмени доказателства.

От представения Доклад от заместник-председателя на ДАНС до председателя на ДАНС с рег.№КА-1079/04.08.2020г. се установяват следните факти: Жалбоподателят е получил статут на постоянно пребиваващ в Република България на основание чл.25, ал.1, т.4 от Закона за чужденци в Република България с Решение №113028/14.05.2010г. на Дирекция „Миграция“ – МВР. Жалбоподателят е кандидатствал за придобиване на българско гражданство по обща натурализация, във връзка с което е образувана преписка №8546/2017г. в Министерството на правосъдието. От страна на ДАНС е изразено становище с писмо рег.№М-12432/04.12.2017г. Преписката е била разгледана от Съвета по гражданство към МП (протокол I59/2019г.), който е излязъл с отрицателно мнение по отношение на молбата на жалбоподателя за придобиване на българско гражданство. Тези факти не се оспорват от жалбоподателя и косвено се потвърждават от изложеното в жалбата. В доклада се сочи, че даденото от ДАНС становище е положително. Обратно, жалбоподателят твърди, че то е негативно и въз основа на него му е отказано придобиването на българското гражданство. Тъй като в процедурата по разглеждането на молбата за българско гражданство жалбоподателят не е имал възможност да се запознае със Становището на ДАНС, е поискал препис от същото по реда на ЗДОИ , като е подал заявление с вх.№КА-410/24.07.2020г.

По заявлението е извършена проверка от служителите на ДАНС, резултатите от които са отразени в описания по-горе доклад.

Председателят на ДАНС е приел, че в становището се съдържат личните данни на жалбоподателя, поради което искането не може да бъде разгледано по реда на ЗДОИ. С тези мотиви е постановен изричен отказ да се предостави исканият документ по реда на ЗДОИ.

При така установената фактическа обстановка съдът прави следните изводи:

Обжалваното решение е издадено от компетентен орган при спазване на административно-производствените правила и в съответствие с материално-правните разпоредби и с целта на закона.

Легалното определение на понятието „обществена информация“ се съдържа в чл.2, ал.1 ЗДОИ – всяка информация, която е свързана с обществения живот в Република България и която дава възможност на гражданите да си съставят собствено мнение относно дейността на задължените по закона лица. Двете предпоставки са кумулативни. Съгласно цитираното определение в обхвата на "обществена информация" по смисъла на ЗДОИ попадат всички данни относно обществения живот, съдържащи се в документи и други материални носители на данни, създавани, получавани или съхранявани от задължените по ЗДОИ субекти. Ответникът е задължен субект по смисъла на чл.3, ал.1 от ЗДОИ и следва да предоставя на

гражданите информация, която създава или съхранява в кръга на неговата компетентност и е налична, освен когато тя е класифицирана информация или друга защитена тайна в случаите, предвидени със закон – чл.7, ал.1, предл. последно от ЗДОИ.

Когато за предоставянето на търсената информация е предвиден специален ред в друг закон, приложим е специалният ред - това следва от общия принцип на правото *Lex specialis derogat legi generali* -специалният закон изключва общия. За да няма съмнение относно приложимия ред за предоставяне на информация, законодателят изрично е разписал това правило и в разпоредбата на чл.4, ал.1 от ЗДОИ, съгласно която всеки гражданин на Република България има право на достъп до обществена информация при условията и по реда, определени в този закон, освен ако в друг закон е предвиден специален ред за търсене, получаване и разпространяване на такава информация.

Ответникът изрично е посочил в решението, че търсената информация съдържа лични данни на жалбоподателя, като се е позовал на реда за Закона за защита на личните данни. В съдебното заседание процесуалният представител на ответника навежда довод, че търсената информация се отнася до информацията, която се съхранява за жалбоподателя в информационните фондове на ДАНС. Редът за предоставяне на информация на лицата, за които се съхранява и обработва информация от ДАНС, е специален и е уреден в Наредба №I-7 от 13 юли 2009 г. за реда за достъп до информационните фондове на Държавна агенция "Национална сигурност", който по аргумент от чл.4, ал.1 от ЗДОИ изключва общия ред за предоставяне на обществена информация. Търсеното становище – което жалбоподателят не може да индивидуализира като документ, защото не му е съобщено - е посочено в доклада по преписката с регистров номер и дата на издаване. Очевидно то се съхранява в информационните фондове на ДАНС и редът за предоставянето му на жалбоподателя е по Наредба №I-7 от 13 юли 2009 г. за реда за достъп до информационните фондове на Държавна агенция "Национална сигурност".

Въпреки че ответникът не е обосновал отказа си с чл.4, ал.1 от ЗДОИ, съдът е длъжен да извърши преценка за приложимост на реда по ЗДОИ, тъй като наличието на специален закон засяга съществуването на субективното право на достъп до обществена информация по реда на ЗДОИ. Отделно от това, не е налице и втората кумулативна предпоставка – информацията да се търси с цел лицето да се състави мнение за работата на органа. В случая търсената информация е в защита на личните интереси на лицето, което е пряката цел. Косвено, жалбоподателят ще придобие възможност да си състави впечатление за работата на ДАНС изобщо, но не това е основната цел за искане на достъп до информацията.

Правото на достъп на жалбоподателя до информацията, създавана и съхранявана от ДАНС по отношение на него, включително и когато е на хартиен носител, както в случая със становището, изразено в писмо рег.№М-12432/04.12.2017г., възниква по Закона за ДАНС и Наредба №I-7 от 13 юли 2009 г. за реда за достъп до информационните фондове на Държавна агенция "Национална сигурност", а не по ЗДОИ.

При липса на отменителните основания по чл.146 от АПК административният акт е законосъобразен и жалбата срещу него следва да бъде отхвърлена.

При този изход на правния разноските са в тежест на жалбоподателя. На основание чл.143, ал.3 от АПК жалбоподателят следва да заплати на ответника възнаграждение за процесуален представител в размер на 100 лева, определено на основание чл.25, ал.1 от Наредбата за заплащането на правната помощ във връзка с чл.78, ал.8, изр.второ от Гражданския процесуален кодекс (ГПК) и чл.37 от Закона за правната помощ .

По изложените съображения и на основание чл.172, ал.2 от АПК Административен съд София-град, Второ отделение, 38-и състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Д. Е. И., гражданин на Н., срещу Отказ с изх.рег.№КА-1080 от 04.08.2020г. на председателя на Държавната агенция „Национална сигурност“.

ОСЪЖДА Д. Е. И., гражданин на Н., да заплати на Държавната агенция „Национална сигурност“ разноски в размер на 100 (сто) лева.

Решението е окончателно.

СЪДИЯ:

